

nævnt, betales af Staten med 43 $\frac{1}{2}$ Kr., men afleveres til Møllerne for 60 Kr. Derigennem faar Staten altsaa en Indtægt pr. hkg Hvede af 16 $\frac{1}{2}$ Kr., og Ministeren mener, at Gennemsnittet af den Merværdi, der ved Eksport af Hvede og Rug skulde kunne indvindes udover den Pris, der betales af Staten, skulde kunne være 20 Kr. pr. 100 kg. Nu kan jeg tænke, at Ministeren regner med en noget højere Pris for Hvede end for Rug, men jeg vil holde mig til Gennemsnitsprisen 20 Kr. Hvis vi nu eksporterer de 800 000 Tønder, vil Staten faa 16 Mill. Kr. i Eksportfortjeneste, men hvis den sælges til Møllerne til Forbrug her i Landet, faar den kun 13,2 Mill. Kr. Der vil altsaa derved blive en Mindreindtægt for Staten af 2,8 Mill. Kr. Men her maa vi ogsaa se paa, hvad der betales for de 2,8 Mill. Kr. For de 2,8 Mill. Kr. betales der dette, at hele den danske Befolkning kun faar 8 Melmærker maanedlig til hele sit Forbrug. Og dette betyder altsaa ikke, at hver Indbygger kan faa 8 Stkr. 300 g Franskbrød, men det betyder, at der til hele Befolkningens Forbrug, ogsaa til Husholdningsforbruget af Mel, maanedlig kun faas disse 8 Gange 300 g, som, hvis der tages Mel for dem, kun repræsenterer 240 g pr. Mærke. Jeg antager nu, at samtlige ærede Medlemmer er paa det rene med, at det vil være et absolut Savn for hele Befolkningen, om vi skulde nøjes med et saa ringe Kvantum Hvedemel og Hvedebrød til hver Person.

Men der er ogsaa en anden Ting, som vi ikke maa være blinde for; det er Forbagningen af de 800 000 Tdr. Hvedemel, hvis de blev her i Landet. Hvis Brød- og Melforbruget skal saa langt ned som af den højtærede Minister foreslaaet, saa vil det betyde en meget betydelig Arbejdsløshed blandt Bagersvendene og uendelig ringe Kaar for en Mængde Bagermestre. Det glæder mig i høj Grad, at Ministeren vedrørende Valutaspørgsmaalet, som jo ogsaa kan spille ind her, udtalte, at selv om dette ikke er noget, der helt forbedrer Valutaforholdet, saa maatte man dog ogsaa tage dette med sammen med noget, som virkelig forbedrer det. Ganske vist siger Ministeren, at det dog er Penge, der vil komme ind; men overfor hele vor Valutasituation har det i Virkeligheden kun ringe Betydning. Jeg vil derfor saa indtrængende, som det er mig muligt, henstille, at der ses bort fra denne Eksport, at vi beholder Hveden her i Landet, at Møllerne eventuelt betaler den Pris, som foreslaas her, for at Staten paa disse 800 000 Tønder vil kunne faa en

Indtægt af 13,2 Mill. Kr. foruden 16 Mill. Kr. paa den første Million Tønder, saaledes at Staten vil faa en Indtægt paa omtrent 30 Mill. Kr. til Nedsættelse af Rugbrødsprisen, alt sammen under Forbehold af, at det Høstkvantum, der nævnes, ogsaa virkelig fremkommer; gør det ikke det, maa Tallene sættes ned derefter.

Hvorledes den endelige Kornordning bliver denne Gang, vil jo komme til at vise sig, naar Sagen er behandlet i Udvalget. Jeg udtaler som andre ærede Talere et Haab om, at det maa blive den sidste Kornordning, vi faar, og jeg haaber, at Udvalgsbehandlingen maa have til Resultat, at der fremkommer et Forslag, som samtlige Partier kan slutte sig til, og bliver af en saadan Art, som jeg har antydnet, saa at hele Befolkningen maa kunne være tilfreds med den.

Lambæk: Det er jo en meget kritisk Modtagelse, det foreliggende Lovforslag har faaet fra næsten samtlige Talere, naar vi undtager dem, der tilhører Partiet Venstre. Ordførerne for de tidligere Regeringspartier, de Herrer Hauge og Niels Frederiksen, har jo haft særlig travlt med at pointere, at det var den radikale Regerings Kornlov om igen; men skønt de søgte at slaa det fast, kom der alligevel en meget stærk Kritik af Forslaget. Jeg maa imidlertid antage, at netop det første, de slog fast, at det var den radikale Regerings Kornordning om igen, maa betyde, at alle de Indvendinger, de fremsatte imod den, ikke skal tages saa alvorligt. Der har jo aldrig nogen Sinde fra Venstres Side eller fra Landbrugsministerens Side, medens han stod i Spidsen for Landboforeningerne, været gjort Indvending imod, at Landbrugerne skal afgive Korn til Sikring af Befolkningens Forsyning med Brød. Det, der har vakt Indvending, er den Maade, hvorpaa det er gjort, idet det ikke har været muligt at faa gennemført en Pris, som betalte den Foderværdi, Brødkornet var i Besiddelse af. Formaålet med det foreliggende Forslag til Kornlov er jo, at vi ikke alene, som vi altid har gjort, skal sikre Befolkningens Forsyning, men at det tillige bliver gjort paa et saa retfærdigt Grundlag, at de Klager, der har været rettede imod de tidligere Love, ikke skal kunne gentages. Jeg tror, at Forslaget, som det foreligger, danner et godt Grundlag. Der er jo ansat en Pris, som efter alt, hvad man kan skønne i Øjeblikket, vil skaffe Dækning for den Foder-